קסד: גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

השתא הוא דאוזפת מינאי. פירוש ומפסדי הלקוחות שלא כדין אבל משום פסידא דלוה לא מיכפת לן דליהו הוא דאפסיד אנפשיה כשלוה בהאי שטרא כדפרישית לעיל גבי עדים דלית לן למיפסל לשטרא משום שיוכל לזיף על העדים עצמן להוציא עליהם כתב דין דאינהו דאפסדו אנפשייהו מי נמי י"ל דאין להן הפסד ללקוחות כגון דכתב זה השטר בלא מחריות ואפ"ה מייתינן לפסידא דלוה שאין זה הפסד שיהא הלוה יודע ליהנר כל כך ולא מסיק אדעתיה שיבא לידי זיוף:

בשנת פלוני. גרסה לר"י דהאי מרכן לאו היינו מלך אלא ממונה שמפירים אותו מאדרכלו לאחר שנה ואין ממונה עולמית והיינו דפריך דלמא עברוהו ואמלכוהו ואע"ג דקרי ליה מלך כן דרך לקרות שרה לשון מלוכה כדאמר מלך רבי יוחנן (תענית דף כא.) מלך רבה (ברכות דף סד.) אבל מי מרכן היינו מלך אינו דרך שיעבירוהו ממלכותו: **הינא אחת.** לשון יווני הוא כדאמר (ד) (שבת דף נא.): בלשון יווני קורין לאחת הינא וקשה דמאי קמ"ל דאם אמר הריני מזיר שתי מזירות דהוא חייב שתי מזירות הא פשיטא מה לי לשון עברי ומה לי לשון יווני מה לי לשון לעז וי"ל דאם אינו יודע מהו לשון דיגון טריגון ואמר הריני מזיר דיגון טריגון ואינו יודע כלשון הקדש כמו דיגון (ה) שתים כו' דהאי הוי לשון לועז והא קמ"ל דהוי כלשון חכמים וחייב אם אמר דיגון שתי מזירות וכי האי גוונא אמרינן [בנדרים] (דף י.) הריני מזיר מזיר פזיר איכא דאמרי לשון נכרים הכי וא"ל לשון חכמים [שכדו] להיות מזיר כו': **עיון תפלה.** הוא לע כשמהרהר בתפלתו כדאמרינן בברכות (דף נה.) המעיין בתפלתו כא לידי כאב לב כדאמרינן התם אלו דברים המזכירים עוונותיו של אדם קיר עוור ועיון תפלה והשתא הוי דומיא דהרהור עבירה ולשון הרע שאינו מצוה אבל אינו נראה דלמה אינו ניצול בכל יום הרבה בני אדם אינם מצפים מתי יבא תפלתם שאינם מכוונים כל כך שיצאו (ו) תפלתם ונראה לרבי דעיון תפלה שהוא רע שאינם מכוונים תפלתם כדאמרי' (שבת קמ.) בגלוי דברים שאדם אוכל פירותיהם כו' ועיון תפלה ומזה אין אדם ניצול בכל יום שאין שום אדם יכול לכוין בתפלתו היטב והכי אמר בירושלמי (ברכות פ' היה קורא הל' י) אמר (ז) ר' מתניה מחזקנא טיבותא לרישא דכי מטי למודים כרע מגרמיה (ח): בתמרא

השתא הוא דאוזפת מינאי. פירוש ומפסדי הלקוחות שלא כדין אבל משום פסידא דלוה לא מיכפת לן דליהו הוא דאפסיד אנפשיה כשלוה בהאי שטרא כדפרישית לעיל גבי עדים דלית לן למיפסל לשטרא משום שיוכל לזיף על העדים עצמן להוציא עליהם כתב דין דאינהו דאפסדו אנפשייהו מי נמי י"ל דאין להן הפסד ללקוחות כגון דכתב זה השטר בלא מחריות ואפ"ה מייתינן לפסידא דלוה שאין זה הפסד שיהא הלוה יודע ליהנר כל כך ולא מסיק אדעתיה שיבא לידי זיוף:

בשנת פלוני. גרסה לר"י דהאי מרכן לאו היינו מלך אלא ממונה שמפירים אותו מאדרכלו לאחר שנה ואין ממונה עולמית והיינו דפריך דלמא עברוהו ואמלכוהו ואע"ג דקרי ליה מלך כן דרך לקרות שרה לשון מלוכה כדאמר מלך רבי יוחנן (תענית דף כא.) מלך רבה (ברכות דף סד.) אבל מי מרכן היינו מלך אינו דרך שיעבירוהו ממלכותו: **הינא אחת.** לשון יווני הוא כדאמר (ד) (שבת דף נא.): בלשון יווני קורין לאחת הינא וקשה דמאי קמ"ל דאם אמר הריני מזיר שתי מזירות דהוא חייב שתי מזירות הא פשיטא מה לי לשון עברי ומה לי לשון יווני מה לי לשון לעז וי"ל דאם אינו יודע מהו לשון דיגון טריגון ואמר הריני מזיר דיגון טריגון ואינו יודע כלשון הקדש כמו דיגון (ה) שתים כו' דהאי הוי לשון לועז והא קמ"ל דהוי כלשון חכמים וחייב אם אמר דיגון שתי מזירות וכי האי גוונא אמרינן [בנדרים] (דף י.) הריני מזיר מזיר פזיר איכא דאמרי לשון נכרים הכי וא"ל לשון חכמים [שכדו] להיות מזיר כו': **עיון תפלה.** הוא לע כשמהרהר בתפלתו כדאמרינן בברכות (דף נה.) המעיין בתפלתו כא לידי כאב לב כדאמרינן התם אלו דברים המזכירים עוונותיו של אדם קיר עוור ועיון תפלה והשתא הוי דומיא דהרהור עבירה ולשון הרע שאינו מצוה אבל אינו נראה דלמה אינו ניצול בכל יום הרבה בני אדם אינם מצפים מתי יבא תפלתם שאינם מכוונים כל כך שיצאו (ו) תפלתם ונראה לרבי דעיון תפלה שהוא רע שאינם מכוונים תפלתם כדאמרי' (שבת קמ.) בגלוי דברים שאדם אוכל פירותיהם כו' ועיון תפלה ומזה אין אדם ניצול בכל יום שאין שום אדם יכול לכוין בתפלתו היטב והכי אמר בירושלמי (ברכות פ' היה קורא הל' י) אמר (ז) ר' מתניה מחזקנא טיבותא לרישא דכי מטי למודים כרע מגרמיה (ח):

והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה פשוט מלך שנה מונין לו שנה שתים מונין לו שתים מקושר מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו ג' וזימנין דיזיף מיניה זוזי במקושר ומיתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה וא"ל הב לי שטראי ואמר ליה אירכם לי וכתב ליה תברא וכי מטי זמניה משוי ליה פשוט וא"ל (ט) הני השתא דיזפת מינאי קא סבר אין כותבין שובר ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי שטר מאוחר זה וא"ל זונין לרבי כך מנהגה של אומה זו מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו שלש בתר דשמעה מזונין סברה ההוא שטרא דהוה כתב ביה בשנת פלוני ארכן א"ר חנינא יבדק אימתי עמד ארכן בארכנותיה ודלמא דאריך מלכותיה אמר רב הושעיא כך מנהגה של אומה זו שנה ראשונה קורין לו ארכן שניה קורין לו דיגון ודלמא עבורי עברוהו והדר אוקמוהו אמר ר' ירמיה ההוא ארכן דיגון קראו ליה (י)ת"ר הריני נזיר (הינא) סומכום אמר הינא אחת דיגון שתים טריגון ג' טטריגון ארבע פנטיגון חמש (כ)תנו רבנן (א)בית עגול דיגון טריגון פנטיגון אינו מטמא בנגעים טטריגון מטמא בנגעים מנא הני מילי דתנו רבנן למעלה אומר קיר (ו)קירות שתים למטה אומר קיר (ב)קירות שתים הרי כאן ארבע (ג)ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי אין זמן בזה א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי שמא בין קשריו מובלע פלייה וחזייה הדר חזא ביה רבי בבישות א"ל לאו אנא כתבתיה ר' יהודה חייטא כתביה א"ל כלך מלשון הרע הזה זימנין הוה יתיב קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים אמר רבי כמה מיושר כתב זה אמר ליה לאו אנא כתבתיה יהודה חייטא כתביה א"ל כלך מלשון הרע הזה בשלמא התם (ד)איכא לשון הרע אלא הכא מאי לשון הרע איכא משום דרב דימי דתני (ה)רב דימי אחוה דרב ספרא (ו)לעולם אל יספר אדם בטובתו של חבירו שמתוך טובתו בא לידי רעתו אמר רב עמרם אמר רב שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון תפלה ולשון הרע לשון הרע סלקא דעתך אלא

והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה פשוט מלך שנה מונין לו שנה שתים מונין לו שתים מקושר מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו ג' וזימנין דיזיף מיניה זוזי במקושר ומיתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה וא"ל הב לי שטראי ואמר ליה אירכם לי וכתב ליה תברא וכי מטי זמניה משוי ליה פשוט וא"ל (ט) הני השתא דיזפת מינאי קא סבר אין כותבין שובר ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי שטר מאוחר זה וא"ל זונין לרבי כך מנהגה של אומה זו מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו שלש בתר דשמעה מזונין סברה ההוא שטרא דהוה כתב ביה בשנת פלוני ארכן א"ר חנינא יבדק אימתי עמד ארכן בארכנותיה ודלמא דאריך מלכותיה אמר רב הושעיא כך מנהגה של אומה זו שנה ראשונה קורין לו ארכן שניה קורין לו דיגון ודלמא עבורי עברוהו והדר אוקמוהו אמר ר' ירמיה ההוא ארכן דיגון קראו ליה (י)ת"ר הריני נזיר (הינא) סומכום אמר הינא אחת דיגון שתים טריגון ג' טטריגון ארבע פנטיגון חמש (כ)תנו רבנן (א)בית עגול דיגון טריגון פנטיגון אינו מטמא בנגעים טטריגון מטמא בנגעים מנא הני מילי דתנו רבנן למעלה אומר קיר (ו)קירות שתים למטה אומר קיר (ב)קירות שתים הרי כאן ארבע (ג)ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי אין זמן בזה א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי שמא בין קשריו מובלע פלייה וחזייה הדר חזא ביה רבי בבישות א"ל לאו אנא כתבתיה ר' יהודה חייטא כתביה א"ל כלך מלשון הרע הזה זימנין הוה יתיב קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים אמר רבי כמה מיושר כתב זה אמר ליה לאו אנא כתבתיה יהודה חייטא כתביה א"ל כלך מלשון הרע הזה בשלמא התם (ד)איכא לשון הרע אלא הכא מאי לשון הרע איכא משום דרב דימי דתני (ה)רב דימי אחוה דרב ספרא (ו)לעולם אל יספר אדם בטובתו של חבירו שמתוך טובתו בא לידי רעתו אמר רב עמרם אמר רב שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון תפלה ולשון הרע לשון הרע סלקא דעתך אלא

עין משפט נר מצוה

ל א מיי' פ"ד מהל' עונתת לגרשת הלכה י:
לא ב מיי' פ"ו מהל' דעות הלכה כ סמג לאוין ט:
לב ג מיי' שם הלכה ד:

מוסף רש"י

ארכן. פלטין (שבועות לג.), בנוירות אחת. הריני מזיר הן חייב בנוירות אחת, אם אמר הריני מזיר דיגון מוזה שתים, טריגון מוזה שלש, טטריגון מוזה ארבע, פנטיגון מוזה חמש, שכן מונין בלשון יון, אלמשיגון דבכל לשון יכול אדם לקבל עליו נזירות (נזיר ח.). בית עגול. שאין לו זוויות, לו כית דיגון, שאין לו אלא שתי זוויות, לו כית טריגון, שאין לו אלא שלש שלמה, מוסמטיגון, שיש לו חמש זוויות, שיש לו מרבע זוויות, טטריגון, שיש לו ארבע זוויות, מטמא (שם). למעלה אומר קיר קירות. והנה הגגע בקירות הכית, מדהוה ליה למיכתב בתרוייהו קיר דמשמע חד וכתב קירות דמשמע תרי, אלמא ד' כשיגון דמתרגי לה בלשונא דקמא, ומתאיים בפל מן הקיר לא קא חשיב אלא הני דכתיב הכי דכתיב כה ליעבי יתיר קחנית (שם). למטה אומר קיר קירות. אם הגגע בקירות הכית, מדהוה ליה למיכתב בתרוייהו קיר דמשמע חד וכתב קירות דמשמע תרי, אלמא ד' כשיגון דמתרגי לה בלשונא דקמא, ומתאיים בפל מן הקיר לא קא חשיב אלא הני דכתיב הכי דכתיב כה ליעבי יתיר קחנית (שם). למטה אומר קיר קירות. אם פסח הגגע בקירות הכית (שם). אין זמן בזה. בתמיה (לע"ל קס.). שמתוך טובתו בא לידי רעתו. שבסמוך מפסר בגזוכתו יותר מדי כמו עלמא אומר מון ממדה רעה זו שבו, לו מחרים שומעין שזה משבחו ומזמרים אלא מדת כך וכך כידו (עדיין מח.).

רבינו גרשום

והרי הוא פשוט ופשוט עדיו מתוכו. השיב ר' לר' חנניה בן גמליאל והיאך יכול לעשות ממקושר פשוט והלא אין זמנו של זה דומה לזה ואתי למטרף לקוחות שלא כדין דאילו פשוט אם מלך המלך שנה אחת כותבין במפשוט בשנה אחת למלך פלוני ואם מלך שתים מונין בו שתים ואילו בשטר מקושר אם מלך שנה אחת כשהוא עדיין בשנה ראשונה מונין שתים במקושר שכותבין בו בשנת שתים למלך פלוני ליה פלוני מפלוני כך וכך דרכן לכתוב במקושר שנה אחת יותר מחשבון שנים שמלך והשתא מצי אתי לידי תקלה דיזיף מיניה ממלוה זוזי משנה ראשונה למלך (בשטר פשוט) ועשה לו שטר מקושר וכתב בו שתים למלך פלוני ראינה אלא שנה ראשונה ומתרמי ליה זוזי לפרע לו באותה שנה ראשונה שלוה ממנו ואמר ליה למלוה התזיר שטרי שכבר פרעתין ואמר ליה המלוה אירכם ומעיר ומעכבו תחת ידו וכותב לו שפרעו וכי מטי דימניה של (ו) מקושר שטר שכותב בו בשנת שתים למלך פלוני ליה פלוני מפלוני הוה מפתחו ומשוי ליה פשוט לאותו מקושר ואמר ליה הבי (ב) דכתב דמהאי שטר פשוט יוסף מיניה תו השתא בשנה שניה למלך. והא גבי תרתי דימני בההוא שטרא אי אמרינן דיכול לעשותו פשוט. ומשני משום הכי אמר ר' חנינא במתני' שיכול לעשותו פשוט ולא חיישינן לכולי האי דקא סבר אין כותבין שובר אלא כשפורע לבעל חובו אינו פורע לו אא"כ מחזיר לו את שטרו וכשמחזיר לו שטרו ליבא לימחש למידי. ורבי היאך הוה מקשי הכי לרבי ר' חנינא ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר כו' ואמר רבי שטר מאוחר הוא זה משום דהוה חזי ביה יותר שנה אחרי חשבון שנות המלך שמלך. ואמר לו זונין לרבי כך מנהג אומה זו שמלך שנה מונין לו שתים ושטר מקושר הוא זה שנהגו לכתוב כו כדרך מנהג אומה זו שנה יתירא אלמא דלא בקי במקושר. ומשני כתר דשמעה מזונין הוה בקי דזמנו של מקושר אינו כזמנו של פשוט: כשנת פלוני ארכן ליה פלוני מפלוני וזה משמע ערכן כלומר שהיה עיון ומתוקן במלכות בשנה הראשונה שמלך קורין לו ארכן. ואמר ר' חנינא יבדק כמה שנים הן שעמד ארכן. ובאותה שנה שהיה ארכן דאריך במלכותיה כלומר דהכי משמע שלאחר כמה שנים שהאריך במלכותו כתב השטר שלוה מפנו (ולא מחפש) ואין יכול לטרוף לקוחות שקנו מבעל חובו באותן

מסורת הש"ס

ט) נזיר דף ח: ע"ש (תוספתא נזיר רפ"ג ע"ש), כ) ג"ז שם ס"ש (תוספתא דנגעים פ"ו), ג) (לעיל קס:), ד) (ברכות נח.), ה) כתובות יפמ"ד, ו) (שבת לא:), ז) כ"מ: מנ', ח) רש"ל מסמע כלה"ק ברכות לב: ד"ה כל ובשבת קיח: ד"ה עיון ותוס' ד"ה נח: ד"ה ועיון), ט) נדפיס פיאחרו שקפי ליעיס מנ'.

ריגון שאין אלא שתי זויות כעין זה:

מריגון שלש זויות כעין זה:

פטיגון של חמש זויות כעין זה:

תורה אור השלם

1 וּרְאָה אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן הַקִּיר:
ויקרא יד לז

2 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה הִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת:
ויקרא יד לט

הגהות הב"ח

(א) גמ' מאי ליה פשוט ת"ל הבתה הא דיוקא מנלי: (ב) ר"שב"ם ד"ה ובלא וכו' לגרס נמוחיהן ואקושי ליה רבי ודלמא יוקף ליה כל"ל והל"ל: (ג) ד"ה ומאני וכו' לרבי חנינא ב"ג הכ"ל: (ד) תוס' ד"ה הינא אחת לשון יווני הוא כדאמר בפ' הנשרפין דף ע"ו שכן בלשון יווני קורין: (ה) בא"ד כמו דיגון טריגון כו' דאמר הוי יכו' לשון נכרים הן ואיכא דאמרי לשון שבדי לדון חכמים להיות בו נזיר הכ"ל: (ו) ד"ה עיון וכו' שיפוי לתפלתם: (ז) בא"ד כיהנאלמי מ"ר יוחנן מחזקנא טיבותא:

רבינו גרשום (המשך)

שנים שעברו. אמר רב אושעיא לא איכא הכי אלא ארכן קורין לו בשנה ראשונה ויכול לטרוף לקוחות מאותה שנה ואילך. דלמא עברוהו לאחר י"ח שנים או לאחר כ' שנה והדר אוקמיה וקראוהו נמי ארכן כשהחזירוהו וזה השטר נכתב בפעם שניה כשהוחזר ולא טרף כדין עד השתא. ליבא למימר הכי דא"כ שיתין פעמים המליכוהו ארכן דיגון מיקרי ליה. אלא מדלא כתב בשטרא אלא ארכן סתם אינו אלא משנה ראשונה שמלך ובדין טורף. פומכוס אומר אם אמר הריני נזיר הינא קיבל עליו נזירותו ל' יום. ואם אמר הריני נזיר דיגון קיבל עליו ב' נזירות ששים יום וכן כל הני. ואהי לשון פלטין של יוני היא. בית עגול שאין לו זויות כלל. דיגון שאין לו אלא ב' זויות. טריגון ג' זויות. פנטיגון של ה' זויות. טטריגון שיש לו ד' זויות. כדוב בתים מטמא בנגעים למעלה בפרשת נגעים כתיב ביה והיה הנגע בקירות הבית. ומצי למימר בקיר הבית מה ת"ל קירות אלא הרי כאן ב'. וכתב למטה בקירות דמצי למימר בקיר וכתב בקירות הרי ד' קירות. והכי הוי חשוב בית דמטמא בנגעים ולא בית אחר: אין זמן בזה. משום דהוה מכוסה תחת קשריו. הדר חזא ביה רבי בבישות.

דקסבר שהוא כתב להאי שטר מקושר דאיכא טירחא ועבי ביה. כלומר מוטב היה לכתוב פשוט שמעולה הכל: אמר לו כלך מלשון הרע. כלומר לא היה לו לומר מי כתבו אלא היה לו לומר אני לא כתבתיו: וקא פסיק סדרא. היה גומר אחד מחמשה סדרים שבתהלים: כמה מיושר כתב זה. הרבה כתוב בדקדוק: בשלמא התם נבי שטר מקושר איכא לשון הרע. שמשלוך עליו פשיעה. אבל הכא נבי ספר תהלים שאמר כו' מאי לשון הרע איכא אדרבה שבח לו שכתבו כל כך מיושר: בא לידי רעתו. כשמשבחו כל כך מפשפשין אחריו עד שאומר ממנו דבר גנאי: ועיון תפלה. שמחשב בדעתו איכון בתפלתי שיעשו לי רצונו. והיינו שרומה שמנסה לבורא ברוך שמו: לשון הרע ס"ד. וכי כל אדם

ט) נזיר דף ח: ע"ש (תוספתא נזיר רפ"ג ע"ש), כ) ג"ז שם ס"ש (תוספתא דנגעים פ"ו), ג) (לעיל קס:), ד) (ברכות נח.), ה) כתובות יפמ"ד, ו) (שבת לא:), ז) כ"מ: מנ', ח) רש"ל מסמע כלה"ק ברכות לב: ד"ה כל ובשבת קיח: ד"ה עיון ותוס' ד"ה נח: ד"ה ועיון), ט) נדפיס פיאחרו שקפי ליעיס מנ'.

ריגון שאין אלא שתי זויות כעין זה:

מריגון שלש זויות כעין זה:

פטיגון של חמש זויות כעין זה:

תורה אור השלם

1 וּרְאָה אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן הַקִּיר:
ויקרא יד לז

2 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה הִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת:
ויקרא יד לט

הגהות הב"ח

(א) גמ' מאי ליה פשוט ת"ל הבתה הא דיוקא מנלי: (ב) ר"שב"ם ד"ה ובלא וכו' לגרס נמוחיהן ואקושי ליה רבי ודלמא יוקף ליה כל"ל והל"ל: (ג) ד"ה ומאני וכו' לרבי חנינא ב"ג הכ"ל: (ד) תוס' ד"ה הינא אחת לשון יווני הוא כדאמר בפ' הנשרפין דף ע"ו שכן בלשון יווני קורין: (ה) בא"ד כמו דיגון טריגון כו' דאמר הוי יכו' לשון נכרים הן ואיכא דאמרי לשון שבדי לדון חכמים להיות בו נזיר הכ"ל: (ו) ד"ה עיון וכו' שיפוי לתפלתם: (ז) בא"ד כיהנאלמי מ"ר יוחנן מחזקנא טיבותא:

רבינו גרשום (המשך)

שנים שעברו. אמר רב אושעיא לא איכא הכי אלא ארכן קורין לו בשנה ראשונה ויכול לטרוף לקוחות מאותה שנה ואילך. דלמא עברוהו לאחר י"ח שנים או לאחר כ' שנה והדר אוקמיה וקראוהו נמי ארכן כשהחזירוהו וזה השטר נכתב בפעם שניה כשהוחזר ולא טרף כדין עד השתא. ליבא למימר הכי דא"כ שיתין פעמים המליכוהו ארכן דיגון מיקרי ליה. אלא מדלא כתב בשטרא אלא ארכן סתם אינו אלא משנה ראשונה שמלך ובדין טורף. פומכוס אומר אם אמר הריני נזיר הינא קיבל עליו נזירותו ל' יום. ואם אמר הריני נזיר דיגון קיבל עליו ב' נזירות ששים יום וכן כל הני. ואהי לשון פלטין של יוני היא. בית עגול שאין לו זויות כלל. דיגון שאין לו אלא ב' זויות. טריגון ג' זויות. פנטיגון של ה' זויות. טטריגון שיש לו ד' זויות. כדוב בתים מטמא בנגעים למעלה בפרשת נגעים כתיב ביה והיה הנגע בקירות הבית. ומצי למימר בקיר הבית מה ת"ל קירות אלא הרי כאן ב'. וכתב למטה בקירות דמצי למימר בקיר וכתב בקירות הרי ד' קירות. והכי הוי חשוב בית דמטמא בנגעים ולא בית אחר: אין זמן בזה. משום דהוה מכוסה תחת קשריו. הדר חזא ביה רבי בבישות.

ט) נזיר דף ח: ע"ש (תוספתא נזיר רפ"ג ע"ש), כ) ג"ז שם ס"ש (תוספתא דנגעים פ"ו), ג) (לעיל קס:), ד) (ברכות נח.), ה) כתובות יפמ"ד, ו) (שבת לא:), ז) כ"מ: מנ', ח) רש"ל מסמע כלה"ק ברכות לב: ד"ה כל ובשבת קיח: ד"ה עיון ותוס' ד"ה נח: ד"ה ועיון), ט) נדפיס פיאחרו שקפי ליעיס מנ'.

ריגון שאין אלא שתי זויות כעין זה:

מריגון שלש זויות כעין זה:

פטיגון של חמש זויות כעין זה:

תורה אור השלם

1 וּרְאָה אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן הַקִּיר:
ויקרא יד לז

2 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה הִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת:
ויקרא יד לט

הגהות הב"ח

(א) גמ' מאי ליה פשוט ת"ל הבתה הא דיוקא מנלי: (ב) ר"שב"ם ד"ה ובלא וכו' לגרס נמוחיהן ואקושי ליה רבי ודלמא יוקף ליה כל"ל והל"ל: (ג) ד"ה ומאני וכו' לרבי חנינא ב"ג הכ"ל: (ד) תוס' ד"ה הינא אחת לשון יווני הוא כדאמר בפ' הנשרפין דף ע"ו שכן בלשון יווני קורין: (ה) בא"ד כמו דיגון טריגון כו' דאמר הוי יכו' לשון נכרים הן ואיכא דאמרי לשון שבדי לדון חכמים להיות בו נזיר הכ"ל: (ו) ד"ה עיון וכו' שיפוי לתפלתם: (ז) בא"ד כיהנאלמי מ"ר יוחנן מחזקנא טיבותא:

רבינו גרשום (המשך)

שנים שעברו. אמר רב אושעיא לא איכא הכי אלא ארכן קורין לו בשנה ראשונה ויכול לטרוף לקוחות מאותה שנה ואילך. דלמא עברוהו לאחר י"ח שנים או לאחר כ' שנה והדר אוקמיה וקראוהו נמי ארכן כשהחזירוהו וזה השטר נכתב בפעם שניה כשהוחזר ולא טרף כדין עד השתא. ליבא למימר הכי דא"כ שיתין פעמים המליכוהו ארכן דיגון מיקרי ליה. אלא מדלא כתב בשטרא אלא ארכן סתם אינו אלא משנה ראשונה שמלך ובדין טורף. פומכוס אומר אם אמר הריני נזיר הינא קיבל עליו נזירותו ל' יום. ואם אמר הריני נזיר דיגון קיבל עליו ב' נזירות ששים יום וכן כל הני. ואהי לשון פלטין של יוני היא. בית עגול שאין לו זויות כלל. דיגון שאין לו אלא ב' זויות. טריגון ג' זויות. פנטיגון של ה' זויות. טטריגון שיש לו ד' זויות. כדוב בתים מטמא בנגעים למעלה בפרשת נגעים כתיב ביה והיה הנגע בקירות הבית. ומצי למימר בקיר הבית מה ת"ל קירות אלא הרי כאן ב'. וכתב למטה בקירות דמצי למימר בקיר וכתב בקירות הרי ד' קירות. והכי הוי חשוב בית דמטמא בנגעים ולא בית אחר: אין זמן בזה. משום דהוה מכוסה תחת קשריו. הדר חזא ביה רבי בבישות.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com